

העשוי להביא להקדמת הבחירות לכנסת

השמינית, היא לא תהיה שונה כמעט במאומה מן הכנסת השביעית. הכישלונות, הפקנדלים, הי פרשות המפוצצות — שום דבר לא עזר.

בבחירות הפקידים ירד המערך ב-1.1%. להפסד זה אין משמעות. מכיוון שקל ל- מערך לתקנו במערכת הבחירות כללית, בה יוטלו למאבק כל משאביה הכוח האדירים שלו.

עליית גח"ל ב-1.5% גם היא אינה מש- מעותית ביותר, מה גם שהמרכז החופשי לא השתתף בבחירות. למערך לא איכ-

אסור לשכוח כי פנחס ספיר אינו רק שר-האוצר של ממשלת ישראל. הוא גם האיש החזק של מפלגת העבודה והממונה על כל מערכות הבחירות שלה. כתוצאה מכך נתון ספיר בקונפליקט פנימי עצום: האינטרס של המדינה להקדים את הבחירות כדי למנוע הוצאות מיותרות, מתנגש בקרבן האינטרס המפלגתי, התובע תקור פת הכנה ארוכה כדי להצליח בבחירות. משום כך היו תוצאות הבחירות להס- תדרות הפקידים הקלה רבת צמצמת הי עבודה.

המסקנה של ספיר ושות': אפי- שר ללכת לבחירות כפי הישש. הי

ביע כרצונם, מתוך ידיעה שהדבר ממילא לא ישנה את המצב הקיים. אבל זאת היתה רק הצגה. אילו באמת רצה ספיר למנוע בחירות מוקדמות, הוא יכול היה להשיג את הויתורים לשותפים הקואליציוניים בקלות ולמנוע בעוד מר עד את המשבר המפוברק. אבל הוא הניח לכדורים להתגלגל. הכדורים הועברו, עת כן, לשדו" שותפים. שלושתם עומדים במצב קשה. בשביל מפ"ם, הפרישה מן המערך גר- אית כאסון. איש אינו יודע מה יהיה גור- רלה בבחירות, אם תתייצב לבדה. אחרי

על-ידי החתונות

כנסת הכאה תהיה דומה לכנסת הנוכחית.

כנסת הכאה תהיה דומה לכנסת הנוכחית.

שלושה במבוי סתום

ראה שצמרת מפלגת-העבודה לא החליטה עדיין להביא בכונה תחילה, בכל מיקרה, לפיצוץ הקואליציה. אבל היא לא תעשה מאמצים מיוחדים כדי למנוע פיצוץ זה. המצב מאפשר לה להגיד ל"ע, למפ"ם ולמפד"ל: תרצו להישאר בקואליציה — בסדר. לא תרצו — נלך לבחירות. על מישקל האימרה הידועה: "ירצו — יאכ" לו. לא ירצו — לא יאכלו". זאת היתה הסיבה שבשבוע שעבר היה ספיר תקיף בדעתו לא לוותר לאף אחד משותפי הקואליציה, אפילו יוביל הדבר לבחירות. כאשר הופיע השבוע בוועדת הכנסה, כאילו נמלך בדעתו, טען שאין צורך להקדים את הבחירות. מקורביו, ובראשם אברהם עופר, ניסו לשכנע את חבריהם להגיה לשותפי הקואליציה להצי-

שאיבדה זמון את הכושר לעמוד על רג- ליה של עצמה. הל"ע נמצאים במצב דומה. התוצאות אצל הפקידים הוכיחו שלמרות כל הרעש, תקבל ל"ע לכל היותר מה שקיבלה בפעם שעברה — וכל זה במחיר ריב עם מיפי לגת-העבודה. שאת סופו מי ישרונו. גול- דה היא נוטרת-שינאה מפורסמת, והיא עלולה לסלק את ל"ע גם מן הקואליציה הבאה. במצב אומלל עוד יותר נמצאים אנשי המפד"ל, שאין להם שום עניין לריב עם מפלגת-העבודה בגלל חוק, שהם עצמם הצביעו בעדו לפני שנתיים בלבד. כד השלושה היו רוצים לרדת מן המוגדלים הגבוהים שהם טיפסו עליהם, אבל אינם יודעים כיצד. בעד מורחם, נתקעו כל שדושתם במבוי סתום — והדרך היחידה לצאת ממנו היא נסיגה גלווייה, פומבית ומכוישת. כך עלול לקרות דבר שהוא נדיר בפור- ליטיקה: שעסקני-מפלגות מפוכחים ייאל- צו לעשות מעשה הנוגד בפירוש את הי אינטרסים שלהם. במיקרה כזה תיערכנה הבחירות תוך חודשים-שלושה, בעונת הי הגים.

כמה זה עולה? גם שיקוליו המעשיים של פניי חס ספיר אינם המידה האחרונה. זו שמורה, כמו תמיד, לאשה — לגודלה.

כמה זה עולה?

וגולדה, העושה את חשבונה האישי, עשויה להחליט כי בחירות מוקדמות אי- נן מתאימות לה. יתכן שלא תרצה להיזכר כאשה שפוצצה את המערך ופילגה את "תנועת העבודה". במיקרה זה, עשוי תמיד להימצא מוצא. את אגו"י אפשר לשחד. (בחוגי הכנסת התלוצצו השבוע כי אחרי כישלון בנק אגו"י, שהוקם תמורת הצבעת אגו"י בעד הממשלה הצבאי, אפשר להקים עתה בנק חדש). אגו"י היא סיעה מיסחרית מחורה, ומיליון אחד או שניים ל"הינוך העצמאי" שלה, פדום שיחי" רור כמה כחוריישיבה נוספים, עשויים לספק אותה.

האזנר (בשיחה עם מזכיר הכנסת, נתנאל דורך) העלות להצבעה?

נהגותו התקיפה, שאלה מוסרית יסודית, אולם זה מתנגדים ולאזהרים קיצוניים. אולם גם מבין האזהרים, יצאו מעטים מאוד להביע את אהדתם לעמדתו. להחתמה. אחד מאלה שקמו היה ביא- רין. כאשר קרא בעיתונות, כי נוימן עוי- מד להישפט בפני בית-דין צבאי, החליט ביאריין שעליו לתרום את חלקו במאבק זה. הוא גייס כמה מחבריו בתיכון עיר- ני ד', ויחד החלו מחתימים למען שיחי- רורו של נוימן. יעקב עצמו היה עד לאחרונה בעצמו תלמיד בעירוני ד'. באחד הימים הומין אותו המנהל לשיחה ידידותית, הסביר לו

כרע גם יעקב ביאריין (17) תחת עומס ההכנה לבחינות הבגרות. אפילו יותר מ- אחים, כי הוא נאלץ לעזוב לפני זמן מה, את המוסד בו למד. תיכון עירוני ד' המצי- טיין בצפון תל-אביב, עמד לגשת לבחינות בגרות אקסטרניות. בתנאים אלה, יכול היה יעקב להשי- קט את מצפונו בשקט, בטענה שאין ביכולתו להשתחרר מלימודיו. הוא לא עשה זאת, יצא למרות העומס העצום, למאבק ציבורי שהוא מאמין בו. המאבק החתמת בני-נוער על עצומה לשיחרורו של סרבן-הגיוס מטעמי-מצפון, גיורא נוימן. נוימן, שעורר מחדש, בתה-

השגיאה הטראגית של כפרי הצפון על עצמה בכפרי הגדה. בעוד 20 שנה תהיה אולי עקראכה לאז- רחי ישראל מה שמהווה בירעם לגביהם היום — אות קלון שאינו נמחק ואינו נותן מנוח. נוער אחד שאיכפת לו כמו כל שמניסט בחודשים האחרונים.

ספיר מיהו יהודי?

מצבם של ל"ע ומפ"ם קשה יותר. אולם גם המחוח שלהם עובדים בקצב מזור, כדי לחפש מוצא שלא תהיה בו השפלה עצמית גלווייה, אך שיאפשר להם להי- שאר בתוך המחנה.

אם תרצה גולדה לשמור בכל מחיר על שלמות הקואליציה, תוכל לדפוק את ראי- שי הילדים זה בזה, לכפות על כולם מעין מוראטוריום על עסקי דת-ומדינה עד לי- בחירות הסדירות, אולי עם כמה הצבעות סמליות ריקות-מחוכן.

אך אם גולדה תשמע לעצות ספיר, היא יכולה לפוצץ בנק את כל העניין והחבריה את שותפיה האומללים לדלת אל הקדמי — מבני שלאיש מהם יהיה הסיכוי הקדוש ביותר להרוויח משהו מן התרגיל.

בסוף השבוע נראה היה כי ספיר עצמו נרתע מהמצב שהוא דחף לקראתו. כמה מיועציו הצליחו כנראה לשכנעו שבחירות בסתיו הקרוב עלולות לגרום לו קשיים תק- ציביים עצומים, לא רק במפלגת העבודה שקופתה ריקה, אלא גם באוצר המדינה. ספיר מנסה עתה לעצור את כדור השלג שהוא הניח לו תחילה להתגלגל ללא חשש. אם תושג פשרה במשבר הקואליציוני — יהיה זה אות כי שפיר גדולים מהתגבר עליהם. אם יוחמר המשבר ויגיע עד לפירוק הקואליציה — שוב יהיה זה רק לפי אור ירוק של פנחס ספיר, אם יהיה סבור שבחירות מוקדמות שוב אינן מסוכנות.

כי דעותיו הפוליטיות מוזיקות לתלמידים האחרים. וכי הוא מהווה גורם לא הינוכי בבית-הספר. יעקב החליט לעזוב: "למען ענייני האישי, לא רציתי לגרום לסערה, ולא סיפרתי על השיחה לאף אחד. אבל למען אחרים לא רק שאני מוכן לעורר בעיות ציבוריות — אלא לדעת, אפילו חייב לעשות זאת." עם כמה מחבריו החל יעקב עובר בגימי- נסיות בתל-אביב, אוסף חתימות למען שיחרור נוימן. בפתח העצומה ציטטו יוני- מיה את מגילת העצמאות: "מדינת יש- ראל תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום... תבטיח חופש דת ומצי- (המשך בעמוד 18)